

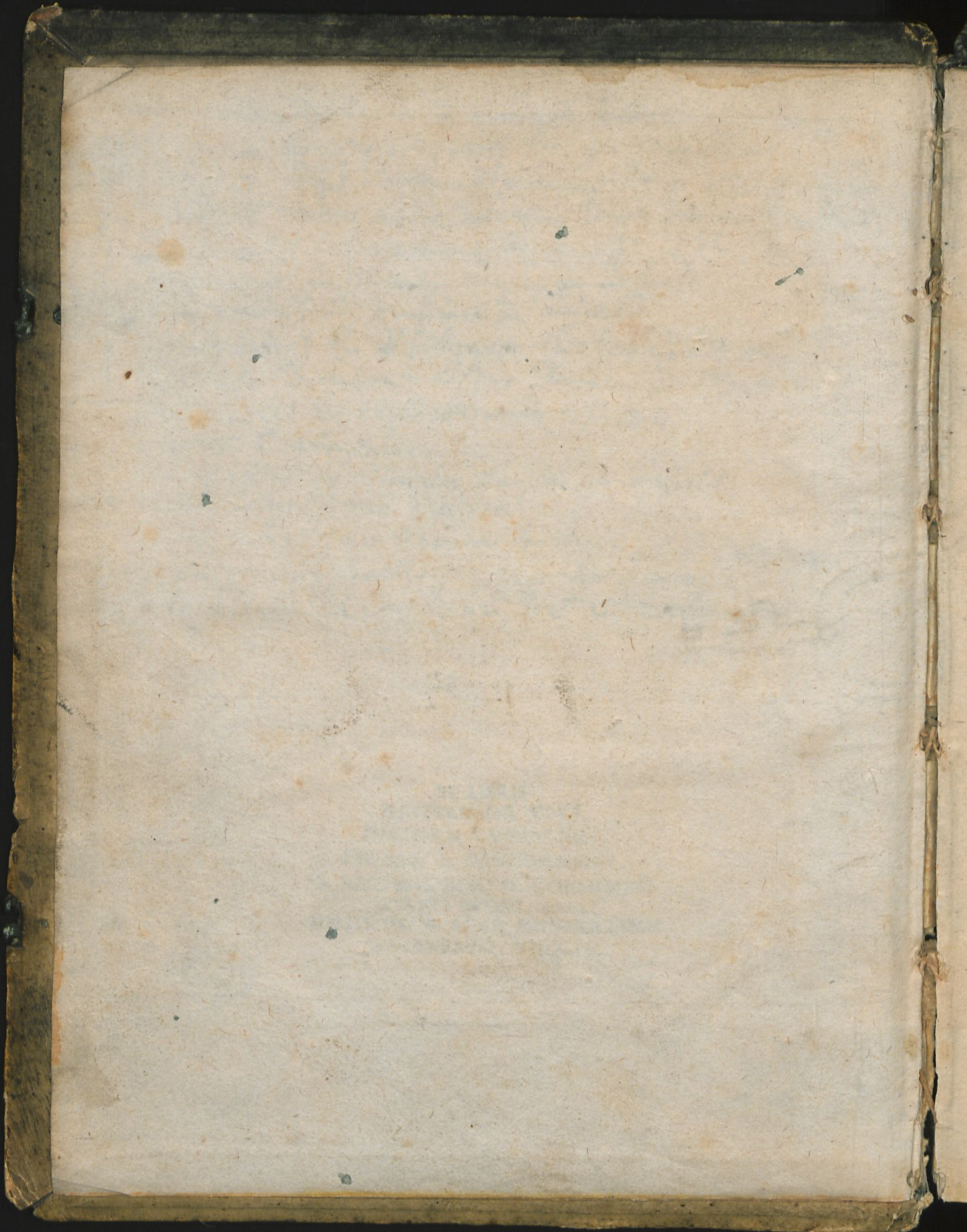
- I. Abschieds Predigt zu Anhalt samstags Leisepredigt.
- II. Elegia in Obitum Welfgangi Principis Anhaltini.
- III. Abschieds Predigt Welfgangs zu Anhalt samstags 2 Leisepredigten.
- IV. Epitaphium Hagmæ Filie Joachimi Ernesti Principis Anhaltini.
- V. Leisepredigt f. Casparinum Burggraffen zu Meissen.
- VI. Leisepredigt f. Mariani Fürsten zu Anhalt.
- VII. Leisepredigt f. Johannis zu Anhalt.
- VIII. Leisepredigt f. Philippen Herzogen zu Detmold.
- IX. Abschieds Predigt Bernhardi Caspar Burggraffen zu Meissen.
- X. Leisepredigt Kaiser Ferdinando gesalben.
- XI. Funeratio Ferdinandi.
- XII. Leisepredigt f. Mariani Fürsten zu Anhalt.
- XIII. Leisepredigt Johan Meyers.
- XIV. Leisepredigt f. Jacobum Herzogen zu Wittenberg.
- XV. Leisepredigt f. Margarethen von Armin.
- XVI. Epitaphium ad Christianum Ducem Wittenbergensem.

EX LIBRIS
 ILLUSTRISSIMI VIRI,
 DN. DAN. LVDOLPHI,
 LIB. BAR. de DANCKELMANN,
 S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
 STATVS INTIMI, cetera,
 BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
 TESTAMENTO RELICTIS.

X

Nec. 23

2
2..
ELEGIA IN OBITVM.
ILLVSTRISSIMI

PRINCIPIS AC DOMINI, DO-
MINI VVOLPHGANGI PRINCIPIS
ANHALTINI, COMITIS ASCANIAE, DOMI-
ni in Bernburgo, &c. XXIII. Martij
Anno Christi M. D. LXVI. pie & fe-
liciter rebus humanis defuncti:

pietatis & gratitudinis
ergò scripta
à

IACOBO HEIDECO BERNBVR-
GENSI, ANHALTINO.

AVGVSTÆ VINDELICORVM
excudebatur in officina Typographica
Matthæi Franci.

Anno M. D. LXVI,
IIII. Maij.

ELBGENA IN OBIVM
LEVESTRISSIMI
PRINCIPIS AC DOMINI DO
MINO VVOLFRAVNO PRINCIPIS
ANATOLIE CONITIS ASSARIALI BOM
ANNO DOMINI MDLXXV
Parses & studiorum
regiorum

IACOBO HEDDECO RERIBVR
GENEALIA HALLINO

AVGVSTA VINDÉLICORVM
excuditur in officina Typographica
Machetii Franck
Anno M. D. LXXVI
III. Maii.

ILLVSTRISSIMIS

PRINCIPIBUS AC DOMINIS, IOACHIMO ERNESTO ET BERNHARDO, FRATRIBUS GERMANIS, PRINCIPIBUS ANHAL-
tinis, Comitibus Ascaniæ, Dominis in Zer-
uesto & Bernburgo, &c. Domi-
nis suis Clementissimis.

Heroës animis Illustres, stemmate clari,
Virtute insignes & pietate graues.
Has lacrymas supplex Generosi in funera fundit
VOLPHGANGI vestros Subditus antè pedes.
Hos pietas gemitus dedit, hos reuerentia fletus,
Expressit lacrymas gratia larga rudes.
Nil maius potuit, maius si posset, id ipsum
Præstaret: Luctu nostra Thalia madet.
Hæc non erubuit vultus prodire sub ipsos,
Inq; sinus vestros fundere quicquid habet.
Clementes ergò vos sustentabitis illam,
Ne luctus pereat pondere lassa graui.
Auxilijs tantum vestris innixa recumbit,
A vobis placidam quærit & optat opem.
Heroës animi pietate & robore magni,
Quod facitis, studijs consulitote bonis.

A 2

Non

Non poterit Ducibus tribui sapientia maior,
Quàm constans patriæ & religionis amor.
Hanc ego dum conor VVOLPHGANGI dicere laudem,
Continuò fragilis versus it in lacrymas.
Viuite concordés fraterno foedere iuncti,
Viuite felices sensu animoq; pari.
Ascaniæ veterum Heroum generosa propago
DUX BERNHARDE vale, DUX IOACHIME vale.

Vestrarum Celsitudinum
Subditus humilimus

Jacobus Heideck
Bernburgensis.

ELEGIA IN OBITVM
ILLVSTRISSIMI
PRINCIPIS AC DOMINI, DOMI-
NI VVOLPHGANGI PRINCIPIS AN-
haltini, Comitis Ascaniæ, Domini in Zer-
uesto & Bernburgo, &c. XXIII. Martij,
Anno Christi M. D. LXVI. piè & feli-
citer rebus humanis defuncti:
pietatis & gratitudinis
ergò scripta.

STat vetus & multos orbi celebrata per annos
Vrbs, fructu Cybeles condecorata Deæ.
Vrbs decus Imperij, Diuicq; à numine pendens
Cæsaris, & Regni iura fidemq; colens.
AVGVSTA, Imperij sacris innixa columnis,
Quam præter rapidus Vinda Lycusq; fluunt.
Hic ego dum spacior viridi circumdatus vmbra
Et studij curas versor & inter opus.
Venit ANHALTINIS Elegia nata sub oris,
Cui vocis solito tristior vsus erat.
Tristis erat vultus, vestis pullata, capilli
Disiecti, lacrymis turpis ocellus erat.
Venit, & ingentes fletus & murmura miscet:
Frons riget: exanguis pallor in ore sedet.

A 3

Dextra

Dextra manus fragiles gestat flores Hyacinthi,
 Fallorꝫ an in læua nigra cupressus erat.
 Hæc mihi dixit: Ero tristis tibi nuncia fati,
 Tu socius nostri (credo) doloris eris.
 Ecce tibi patriæ casus & funera narro,
 Funera VVOLPHGANGI Principis Ascaniæ.
 Bis septem gressus Aries confecerat orbe,
 Cùm vitæ clausit funeris hora diem.
 Heu iacet Ascaniæ stirpis generosa propago,
 Præsidij columen, consilijꝫ decus.
 Heu lacrymosa dies, heu sæua potentia Parcæ:
 Quæ toties fati tetrica fila secat.
 Tenondum IOACHIME fatis defleuimus, eheu
 CAROLE nec mortis fata inopina tuæ.
 Nunc etiam gemitus renouantur, & vndiqꝫ luctus
 Cernitur: heu siccis quis queat esse genis?
 Heroës quinis heu tres amissimus annis:
 Quos virtutis amans posthuma fama canet.
 Multiplicant lacrymas ac augent funera luctus:
 Quis tandem finis quæso doloris erit?
 Tu pariter mecum doleas: tu fundito questus:
 Te lugere decet: te lacrymare decet.
 Ille tuos cursus promouit sumtibus amplis:
 Ille tuis studijs fautor & autor erat.
 Ille tibi miseris rebus succurrere norat:
 Te multum larga iuuuit & auxit ope.

Grata

Grata DEO virtus tribuens præconia laudis,
Qui nos officijs demeruere suis.
Dixit: & angustam vocem dolor interclusit,
Mecq̃ suas lacrymas continuare iubet.
Ergò mihi præsens adsis placidissime Phœbe,
Vt mea lugubri carmine Musa fleat.
Tu vires largire: tuas da plangere Musas:
Flebilibus numeris da mea Musa canat:

Pangite ANHALTINÆ carmē lacrymabile Nymphæ,
Lugentes lacrymis ora rigate pijs
Occidit heu senior Generosi stemmatis Heros:
Stirpis Anhaltinæ cura salusq̃ iacet.
Heu dolor, Ascaniæ cecidit spes maxima gentis:
Quod luctus magni non leue pondus habet.
Aurea decessit placidæ Concordia pacis,
Pax renuit viduo viuere sola loco.
Publicus heu procerum Dux & caput occidit eheu,
Triste Ducum proceres nobilitasq̃ dolent.
Extinctum Patriæ luge RESPUBLICA patrem:
Orba gemens inter sæua pericla iaces.
Huius consilijs steteras firmata, nec vnquam
Defuit auxilium præsidiumq̃ tibi.
Principibus fidis sese coniunxit, & illos
Consilij iuuit dexteritate sui.
Huius opem poscit, desiderat, expetit æquè
Nunc etiam Heroum magna Corona virum.

Cum

Cùm dubias iuuenum tenet inconstantia mentes,
Nec scit consilij præsidijq; vices:
V sibus edocta & rerum experientia mater
Singula prudenti pensat agitq; manu.
Cernitur heu quantis iaceant immerisa periclis
Regna: Fides, pietas, fœdera fracta iacent.
Vndiq; bellorum motus fera classica cantant:
Teutona terra suos vastat & vrit agros.
Turca ferox regnis cantat bella horrida cantat,
Et lacerant dirè viscera quisq; sua.
In tantis turbis quis non gemat optima Regni
Fulcra rapi, fato non remorante necem?

Plāgite ANHALTINAE, mea numina, plāgite Nymphæ
Rore fluant oculi, rore notetur humus:
Hic sua cœlesti tingebat pectora rore,
Qui trepidis animis reddit & addit opem.
Hunc rorem populis tota ditioe iubebat
Distribui, & sancti sumere roris aquas.
Principis hanc summam laudem, curamq; decusq;
Principis officium nouerat esse p̄ij.
Hic pietatis amans Princeps, virtutis & æqui:
Æternum coluit pectore & ore DEVM.
Ardenti flagrans veræ pietatis amore,
Afsidua voluit Biblia sacra manu.
Iusticiæ fidei causas scrutatus, in vno
Spem posuit CHRISTO iusticiamq; Deo.
Coram

Coram Principibus, coram te CAROLE QVINTE
Afferuit sanctæ religionis opus.

Relligionis opus confessus fortiter astat,
Pectora non vlllo concutiente metu.

Heu decus Ascaniæ: custos iacet ignis & aræ:
Orba dolet Pietas: ingemit alma Fides.

Parua natans volucris tumido super æquore, nidos
Murmure ventorum concutiente tuos.

Et brumæ miseros excludens frigore pullos:
Fluctibus æquoreis vndiq; pulsa: geme.

Tu gemitus, inquam, trahe: duc suspiria corde:
Ingemines querulos voce gemente sonos.

Ipse tuos fouit nidos, sæuisq; procellis
Obstitit, ardenti tactus amore tui.

Ipse tibi placidos ventos ac æquora mittens
Adfuit auxiliij prosperitate sui.

Plangite SALANAE, mea pectora, plangite Nymphæ:
Flebilibus numeris tingite fontis aquas.

Fontis erat custos, denis qui in monte Sinai
Diffusus riuis, contegit orbis agros.

Quo pater æternus circundans oppida & vrbes,
Præsidium fossis aggeribusq; dedit.

Huius erat custos: hunc sic compagibus arctis
Firmabat, riui ne vitium caperent.

Effera turba suo si quando impulsâ furore
Insilijt, pœnas quàm dedit illa graues.

B

Vidimus

Vidimus incautè fontem petulantibus ausis
Turbantes, ictus sustinuisse rotæ.
Vidimus & multis caput à ceruice reuulsum,
Quèis furor & petulans criminis ardor erat.
Iustus erat Princeps, iustum tutatus & æquum,
Iusticiæ vindex fortis & acer erat.
Iura dabat populo, dispensans legibus æquis,
Præmia iusta bonis, præmia iusta malis.
Ah Astræa tuum luge decus optima luge
Tu doleas Legum dulcis amica Themis.
Tuq; mea ARCTOPOLIS fatum geme Principis, ac si
Arctoõ caderet stella propinqua polo.
Arctoã cecidit terra placidissimus Heros,
ARCTOIS atavis & genitore fatus.
Vos pueri, quibus est cordi sapientia flete,
Flete p̄i iuuenes, virq; senexq; dole.
Et vos ALBIACAE, mea gaudia, plangite Nymphæ;
Fontibus vndenis spargite nunc lacrymas.
Hic quantos sumtus impendit, vt aurea virtus
Fulgeret summis conspicienda locis.
Hanc quanto studio iuuit: Bonitatis in ipso
Emicuit rarum perpetuumq; decus.
Mitis in augusto fulgebat corpore virtus,
Et grauitas placido tincta lepore fuit.
Integritas animi, Candor virtutis & almæ
Pacis amor, sedes hîc habuere suas.

VVol-

VV OLG ANGI nomen tenuit: quid? nomen & omen:
Auxilij felix prosperitate fuit.
Et nunc fulgentis coeli felicior aulae
Incola, perpetua prosperitate viget.

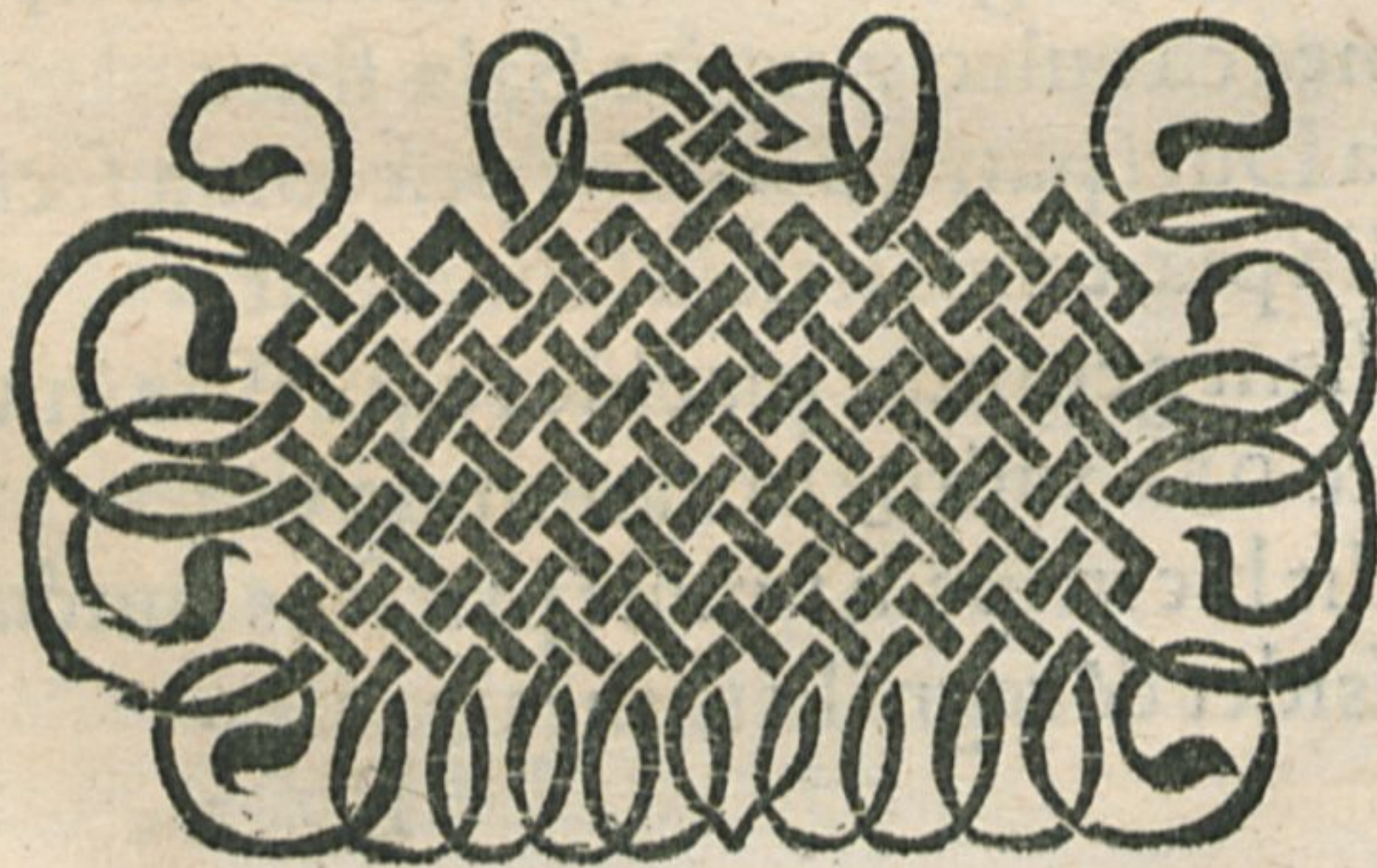
Haecenus Herois diuini fata gemendo
Quas potuit lacrymas nostra Thalia dedit.
Caetera quis nescit? cui stirpis nota vetustas,
Historiae vitae nescius esse nequit.
Desine Musa pias virtutum dicere laudes,
Maior enim versu est splendida fama tuo.
Desine, sunt melior quibus est in carmine vena,
Principis has laudes sit gemuisse satis.
Desine: nam nequeunt Elegi bene talia ferre
Pondera, at Heroi res erit illa pedis.
Principis ARCTOI pietas cantabitur orbe,
Dum micat Arctoo lucida stella polo.
Gloria virtutis generoso stemmate viuet,
Donec caeruleo gurgite Sala fluet.
Magna Duci patrius rumor praeconia fecit,
Nulla pia tellus nescia laudis erit.
Iam cessent gemitus, placide requiescit in vmbriis,
Ante DEI vultus lux animosa viget.
Credidit hic in spem: nunc praesens cuncta tuetur,
Possidet & regni laeta theatra DEI.

B 2

Te vides

Te videt in triplici DEVS vnum numine numen,
Cœlesti gaudens angelicoq̄ choro.
Te IOACHIME videt, te CAROLE, teq̄ GEORGI:
Conspectu fruitur mens generosa Dei.

CHRISTE, pios qui das custodes ignis & aræ,
Quiq̄ facis longos hos superesse dies.
ASCANIAE tribuas longa & felicia regna
Principibus: serues lumina bina precor:
ERNESTVM IOACHIMVM dextro numine cingas:
BERNHARDVMq̄ tui numinis aura tegat.
Nam nisi tu dederis vires & robora nostris
Principibus, subito lubrica vita cadit.
Vna salus in te: tu vitam & corpora firmas:
Extra te non spes vlla salutis erit.
Dij̄s geniti Heroes, fungentes munere Diuum
Quod faciunt, cedat laudibus omne DEI.

EPITAPHIVM
ILLVSTRISSIMI PRINCIPIS AC
DOMINI DOMINI VVOLPHGANGI
PRINCIPIS ANHALTINI, &c. PATRIS PATRIAE ET
Religionis veræ assertoris constantissimi, qui feliciter
& sanctè in terris vitam clausit suam XXIII.
MARTII, Anno Christi M. D. LXVI.
Vixit annos LXXIII. Menses
IX. Dies totidem.

MAGNUS ANHALTINO genitus de sanguine Princeps
VVOLPHGANGVS Patriæ Marte togaq; Pater.
Cuius vterq; parens : **VV**OLDMARVS, **M**MARGARIS alto
De **S**CHVARTZBVRGENSI stemmate creta: fuit.
Luce duodena bis **M**MARTII migrat ad astra
Commendans patriam, secq; suosq; Deo.
Bis septem vixit lustris : tres addidit annos,
Atq; nouem menses, penè nouemq; dies.
Corpus in hoc tumulo requiescit molliter in te
Expectans summum, maxime **C**HRISTE, diem.
Iustus erat Princeps, constans assertor & auctor
Iusticiæ: vindex religionis erat.
Pincipibus iunctus, fidei pia dogmata veræ
AVGVSTAE exhibuit **C**AROLE QVINTE tibi.
Exemplum pietatis erat: virtutibus auctus
Innumeris : Heros fortis & acer erat.
Nil magis in votis habuit, quàm semina verbi
Pura suæ spargi per ditionis agros.

B 3

Huic

Huic merito referet iustæ præconia laudis
Posteritas: VIRTUS nescia mortis erit.
Vixit amans pacis: pacem te CHRISTE poposcit:
A te pax animæ non aliunde venit.
Victrici merito & saluantis nomine CHRISTI
Confusus, placida pace Dei fruitur.
Astra colit, cœliq; vias peragrare sagaci
Gaudet mente: Dei pectus & ora videt.
Felicis animi supera qui sede receptus
Quæsiuere pia religione sibi.
ASCANIAE fratres bini posuere sepulchrum
Lugentes stirpis spemq; decusq; suæ.
CHRISTE precor qui das longæuæ secula vitæ,
Stirpis ANHALTINÆ stemma domumq; foue.

FINIS.

CLARISSIMO VI-

RO, SAPIENTIA, ERVDITIONE ET HV-

manitate præstanti D. Magistro IOHANNI A BERG,

Illustrissimorum Principum in Anhalt, &c. Consi-

liario, Domino & patrono suo

S. D.

SI non est graue nec nimis molestum
Vir Clarissime, Principum gubernans
Aulam consilij fidelitate:
Hanc deduc, rogo, Principum sub ora
Musam, quæ, Patriæ optimo Parenti
VVOLPHGANGO exequiasq; lacrymasq;
Adfert, officij memor benigni.

IAN TRVCKBROTHVS amans pias Camœnas,
Et reddens pia iura, & æquitatem
Acri iudicio fideq; magna
Intra limina clarioris aulæ
Exercens: fuit huic Patronus atq;
Nunc est optimus ac erit subinde.
Tu BERGI quoq; candidè iuuabis
Hanc patrociniò tuo fideli,
Vt quis sit trepidæ locus Thaliæ,
Quod si feceris, ut fauor benignus
Et prompti studiij tui voluntas
Confirmans dubitare nil sinit me:
Et laudes meritas tibi parare,
Et grates meritas tibi referre
Conabor, SALA dum vadofus alto
Vouet gurgite fulgidas arenas.

Jacobus Heideck.

Nh 81. ✓
II 80
#

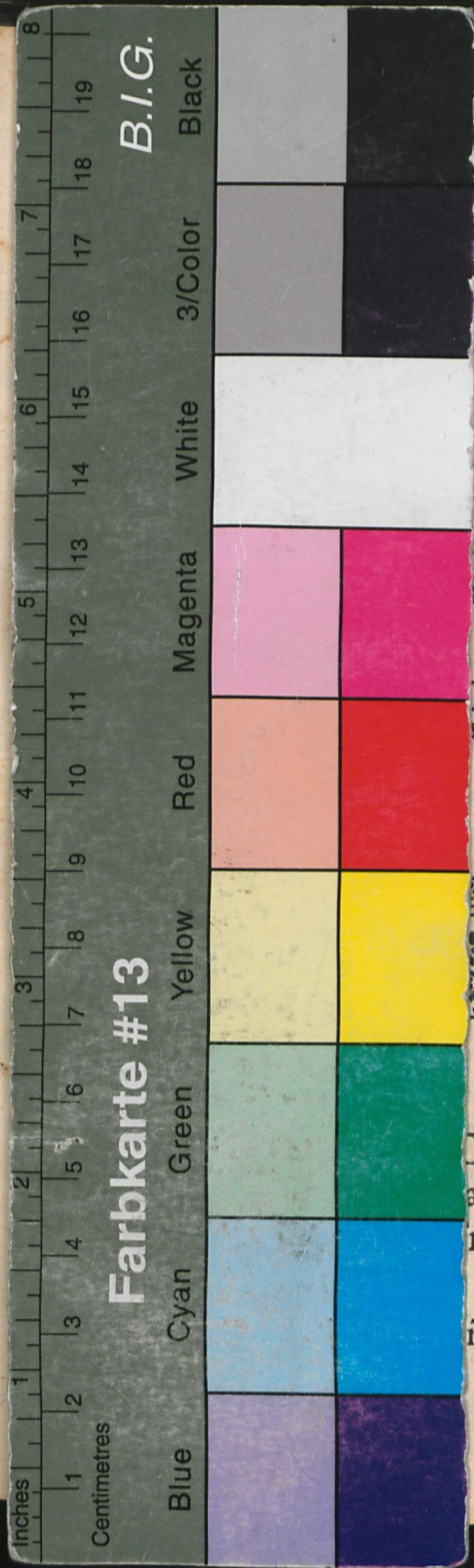
ULB Halle 3
004 053 613

TA-70L

Ant.

2..

OBITVM.
LISSIMI
DOMINI, DO-
NGI PRINCIPIS
ASCANIAE, DOMI
XXIII. Martij
XVI. pie & fe-
nis defuncti:
titudinis
ota

CO BERNBVR-
ALTINO.

6.

DELICORVM
a Typographica
ranci.
LXVI,
ij.

